

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 800/05
21.06.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латиновића, председника већа, Николе Мићуновића и Зорана Савића, чланова већа, са саветником Врховног суда, Војком Омчикус, записничарем, у кривичном предмету, против оптуженог АА, због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 246. став 1. ОКЗ и друго, одлучујући о жалби Окружног јавног тужиоца у Сомбору, изјављеној против пресуде Окружног суда у Сомбору К. 78/06 од 29. децембра 2004. године, у седници већа, одржаној у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије, дана 21.6.2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Сомбору а пресуда Окружног суда у Сомбору К. 78/04 од 29.12.2004. године ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Побијаном пресудом оглашени су кривим оптужени АА због кривичног дела омогућавања уживања опојних дрога из члана 246. став 1. Основног кривичног закона и кривичног дела неовлашћене производње, држање и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Основног кривичног закона, за које му је након што су му утврђене појединачне казне, изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од осам месеци и истовремено одређено да се та казна неће извршити ако оптужени у року од две године не учини ново кривично дело, и оптужени ББ због кривичног дела неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога из члана 245. став 3. Основног кривичног закона за које му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од три месеца а истовремено је одређено да се наведена казна неће извршити ако оптужени у року од једне године не учине ново кривично дело.

На основу члана 245. став 5. ОКЗ од оптуженог АА одузета је опојна дрога и то у количини од 52,64 грама "марихуане" а од оптуженог ББ је одузето 60,32 грама опојне дроге "марихуане".

Против те пресуде изјавио је жалбу Окружни јавни тужилац у Сомбору, због одлуке о кривичној санкцији с предлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптуженима отклони примена чланова 52. и 53. ОКЗ и оптужене осуде на одговарајуће казне затвора.

Заменик Републичког јавног тужиоца Србије у писменом поднеску Ктж. број 943/05 од 16.5.2005. године је предложио да се жалба Окружног јавног тужиоца усвоји и првостепена пресуда преиначи у смислу изјављене жалбе Окружног јавног тужиоца.

Врховни суд Србије је у седници већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије, размотрио све списе овог предмета, заједно са побијаном пресудом па је по оцени навода у изјављеној жалби и писменом поднеску заменика Републичког јавног тужиоца Србије, нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд поводом изјављене жалбе увек пази по службеној дужности – члан 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП-а.

Побијајући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији у жалби Окружног јавног тужиоца се наводи, да првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини казне када се ради о оптуженом АА је погрешно утврђеним олакшавајућим околностима дао карактер особито олакшавајућих околности а када се ради о оптуженом ББ утврђеним олакшавајућим околностима није дао одговарајући значај, и што првостепени суд није у довољној мери ценио количину опојне дроге коју је оптужени држао односно пронађене дроге као и чињеници да је кривично дело у питању у порасту, као и да показује тенденцију ширења наркоманије.

Испитујући првостепену пресуду у вези са изјављеним жалбама, Врховни суд налази да су исти неосновани.

Наиме, првостепени суд је приликом одлучивања о врсти и висини казне на страни оптуженог АА, узео у обзир све олакшавајуће околности које у смислу члана 41. ОКЗ утичу на врсту и висину казне. Тако од олакшавајућих околности првостепени суд је ценио, признање кривичног дела као и његову младост, ранију неосуђиваност и искрено кајање за извршено кривично дело, као и показану намеру да се запосли и да више не врши оваква кривична дела, па је тако утврђене олакшавајуће околности, насупрот наводима у жалби Окружног јавног тужиоца, правилно првостепени суд оценио као особито олакшавајуће околности, те је оптуженом АА применом одредаба о ублажавању казне из члана 42. и 43. КЗЈ, ублажио казну за кривично дело уживања опојних дрога из члана 246. став 1. ОКЗ, испод границе прописане законом. Када се пак ради о оптуженом ББ првостепени суд је такође правилно утврдио све олакшавајуће околности, које у смислу члана 41. КЗ СРЈ, па је тако од олакшавајућих околности ценио његову младост, његову неосуђиваност и изражено кајање за извршено кривично дело, па је у одсуству отежавајућих околности, овако правилно утврђеним олакшавајућим околности првостепени суд дао правилан значај.

Зато, и по налажењу Врховног суда, насупрот наводима у жалби Окружног јавног тужиоца, правилно је поступио првостепени суд када је оптуженима применом одредбе члана 51. ОКЗ изрекао условне осуде, обзиром, да и по налажењу Врховног суда, у конкретном случају, ради кривично-правне заштите према оптуженима није нужна примена казне, па с обзиром на изражено кајање, се може очекивати да ће условна осуда, довољно утицати на оптужене да више не чине кривична дела и да ће са овако изреченом условном осудом бити постигнута општа сврха прописивања и изрицања кривичних санкција из члана 5. став 2. ОКЗ и посебна сврха прописане чл. 51. ОКЗ.

Са свега напред изложеног а на основу члана 388. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Записничар,

Војка Омчикус, с.р.

Председник већа,

судија,

Никола Латинковић, с.р.

За тачност отправка,

љм